

Douglas Stuart
Shuggie Bain
448 sider
Politikens Forlag

Klichéerne står i kø, og vi står i kø med stjernedrysset, det må vi erkende, efter i en em af velvære og på en flod af et universelt følelsesregister at være kommet helskindet igennem bogen.

Helskindet fordi den rører ved så meget i ens indre, som man på det nærmeste både havde fortrængt og glemt,. og som man måske egentlig regnede med, der var lagt låg på. Men hvor er det sundt at stifte bekendtskab med materialet igen på vejen mod at blive et holistisk menneske.

Bogen er så indtagende, hjertevarm, bjergtagende, lad os bare få fat i de helt store gloser. For det er en bog der er sanselig og kraftfuld på samme tid, som den er rig på indhold og menneskekundskab.

Vi kunne blive ved.

Bogen er omend ikke selvbiografisk så kraftigt inspireret af forfatterens egen opvækst og er en roman om en homoseksuel dreng, der vokser op i et britisk arbejderklasse miljø med en alkoholiseret mor. Bogen bliver hen ad vejen ikke bare en roman, den bliver til udviklingslitteratur, hvor opvæksten i et bestemt hjørne af samfundet og afspejlingen af en minitoriel kønsidentitet går hånd i hånd og kommer til at få meget stor betydning, naturligt nok, for Shuggie Bain, der efter faderens exit fra familien er lost på maskuline modelobjekter, kaster al sin kærlighed på moderen og hellere vil danse end spille fodbold.

Forfatteren bevæger sig elegant rundt i de forskellige karakterers udsyn. Det er mageløst af en debutant, der efter sigende har været en halv snes år om at skrive bogen, alt imens han arbejder professionelt i tøj- og modeverdenen.

Hvordan Shuggie Bain mon klarer og referer til sin mors misbrug og alkohol-afhængighed. Ja, I må selv gætte, når her er tale om noget, der kunne ligne et referat fra Ødipus' lommebog. Det er en bog, der kræver overskud at læse. Og at man er klar over, hvad man går ind til. At mange ting er ved at falde fra hinanden i et fattigt samfund, nemlig Glasgow i Thatchers fattigirsere, og at hovedpersonen ovenikøbet føles sig forkert. Håber en dag, at alt bliver bedre, både for ham selv og sin elskede mor.

Alt imens skal de forskellige karakterer bevæge sig rundt på en palet af yderligere armod som

vold, prostitution og stoffer.

Og så sidder læseren også tilbage med spørgsmålet om, hvorfor de ældre søskende i familien tog afsted og overlod det hele til lillebror, og om man kan svigte på den måde, og om det er et svigt, og hvad vi selv ville have gjort i en sådan situation.

En bog der kan læses på flere planer, som en god historie og som en samtids-roman fra firserne. Den er stor, men meget letlæst.

Man bliver beriget af den.